

Ik denk dat het *liefde* is wat ons in staat stelt om wat ons bang maakt om te zetten in iets wat ons vrij maakt, dat 'liefde' ons zelfs in staat stelt om onze escapistische verlangens om te zetten in menselijke betrokkenheid.

Er is een voorstelling die ik gemaakt heb alleen maar uit liefde voor één persoon. De voorstelling is er dan eigenlijk vooral op gericht om de liefde die je hebt voor die ene mens voor iedereen zichtbaar te maken. Daar zitten artistiek nog wel andere dingen bij (en zelfs een heleboel andere mensen), maar de voeding komt vooral voort uit de liefde die je voelt voor één persoon.

De weinige voorstellingen die ik tot nu toe gemaakt heb en die iets waard

zijn, komen op één of andere manier allemaal voort uit iets wat ik liefde zou kunnen noemen. Uit de liefde voor één specifiek iemand uit het publiek bijvoorbeeld, wanneer ik zelf op scène sta. Het is niet eens belangrijk of die persoon de voorstelling ooit te zien krijgt. Het belangrijkste is de liefde die ik koester voor die persoon en dat die mij dwingt om eerlijk te zijn. Langs de andere kant levert het de mogelijkheid op om volledig onderuit te gaan zonder daar op afgerekend te worden, waardoor het niet meer gaat over goed of slecht.

Die eerlijkheid lijkt me essentieel. Net als de liefde voor theater. Niet in het minst als toeschouwer. Meermaals hield ik mezelf voor het vanaf nu niet meer over goed of slecht te hebben. Om me wel te laten raken, te koesteren wat voorbij is voor je het weet, wat botst te gaan bevragen. Te vaak blijf ik opnieuw in dezelfde +/- val trappen. Het is wat me te vaak vervreemdt van het hele podiumkunscircus. De poses, de gebakken lucht, niet meer weten waarom we daar elke avond zitten. Laat ons het verlangen vastgrijpen. Vanuit de buik.

Liefde/theater als catharsis dus? Ik wil het geloven. Echt. Maar ontwapenen we de boel dan niet? Als we de messcherpte, de dreiging, het wankelen en de vertwijfeling aan de grenzen van ons theater – en liefdesleven telkens weer inzetten voor een hoger (en veilig?) plan? Maken we liefde/theater dan niet onschadelijk? Wat als we het katalyserende effect omgekeerd doortrekken: liefde is dan minstens evenveel bron van onrust. Net als theater. Het verschil is dan dat ik daar in de liefde niet op zit te wachten. Maar in

En dat die vreemde surplus die we liefde noemen het mogelijk maakt om via theater iets wezenlijks over te brengen van mens tot mens. In het beste geval is het theater misschien zelfs die katalysator.

mijn liefde voor theater des te meer. Door elkaar geschud worden. Buitenkomen en het niet meer weten.

Als liefde (of theater) de katalysator is waar we het over hebben, waar bestaat die liefde dan uit? Wat is de aard van onze onrust?

Misschien gaat het om de liefde voor het verlangen. En niet het verlangen naar de liefde, het geluk, het ultieme kunstwerk.

Dat maakt dood, mist zijn doel, zorgt voor frustratie. De liefde voor het verlangen zorgt dat we blijven doorgaan, botsen, slikken. Herbeginnen. En dus moeten we geen theater van het verlangen ontwerpen, maar een theater voor het verlangen. Theater dat aanwakkert, aanspoort en genoeg misleidt.

Misschien sprak ik te heilig over liefde?

De relatie tussen regisseur en acteur, tussen performer en publiek is volgens mij ook niet zo onschuldig. Waarom ook, theater gaat niet over braaf zijn. Zonder iets als de 'erotic gaze' zou ik misschien niet eens naar theater gaan. Ik ga waarschijnlijk ook gewoon naar theater om mijn voyeuristische kantjes te kunnen uitleven, om te kunnen aansluiten op de lichamelijke van iemand anders. Genot via empathie? Is het dat waar Hertmans over spreekt wanneer hij Plato aanhaalt? Het is misschien zondig, maar het confronteert ons ook met wie we zijn, met de polymorf perverse wezens die we nog altijd ergens meedragen. Heeft dat nog iets met liefde te maken?

Misschien is het op die manier mogelijk om voor de duur van een voorstelling het juk af te leggen van de maatschappelijke beleefdheid waar we ons dagelijks aan houden? Stoom afblazen en plukken van de verboden vruchten zonder schuldgevoel?